



Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Quæ Meditationes Complectitur circa omnia Christi Domini Acta, ab eius
Baptismo ad finem vsque Prædictionis, Doctrinam, Miracula, Parabolas

Puente, Luis de la

Coloniae, 1612

§. 8. De excellentissima ratione, qua Christus Dominus contemplationem
actioni coniunxit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54633)

DE EXCELLENTISSIMA
ratione, qua Christus CONTEM-
PLATIVAM ACTIVAE CON-
iunxit. §. 8.

Gregor. 6.
Moral. 17.



a Luc. 6. 12.

Matth. 14.

23.

Marc. 6. 46

UPEREST, rationem illam, qua CHRISTVS Dominus vtrinq; hanc vitam, ad nostrum exemplum toto prædicationis suæ tēpore coniunxit, exponere. quod bifariam præstitit: primum, tempus ipsum in partes duas distribuēs, diem proximis, noctem orationi ea, quam S. Lucas refert, ratione tribuens: a *Exijt, inquit, in montem orare, & erat pernoctans in oratione Dei.* quibus verbis insinuat præparationem, qua Christus Dominus noster sese ad orationem disponebat; tempus, quo illa durabat; & feruorem, quo orabat: etiamsi non sui causâ, sed ad nostrum exemplum illa præstaret.

I. *Præparatio* ea erat, vt eligeret quicquid ratione loci, temporis, & societatis, mentis recollectioni seruiret. nam loc⁹ erat solitarius, tempus nocturnū, vtpotè quieti aptissimum: societas nulla alia, quàm Pater ipse æternus, quem in abscondito & secreto cordis orabat.

II. *Tempus* quo durabat oratio, erat longum, *pernoctabat* enim in hac exercitatione; & vsque mane perseverabat. Nam ad contempla-

tionis

tionis celsitatem, ordinariè non sine exactâ
longaque collectione pervenitur, b *luctando* b *Gene. 32.*
veluti alter *Iacob tota nocte vsque mane*, vt 24.

Dei benedictio obtineri possit. & ideo sa-
piens ait: c *Melior est finis orationis, quàm prin-* c *Eccles. 7. 9*
cipium. indicans necessariam esse initium in-
ter & finem orationis distantiam; & porro
prolixam esse debere, quò maiorem in fine,
quàm initio habuerit, perfectionem obti-
neat.

Fervorem & orationis Christi excellen-
tiam aperuit Evangelista, cum receptâ scri-
pturæ phrasi, qua illa solet d *res excelsas* indi-
care, eam *orationem Dei* appellavit, hoc est,
altissimam, & excellentissimam, orationem
Deo dignam, qua, vt Hieremias ait: e *sedebit*
solitarius, & tacebit; quia lenavit se super se: &
vsque ad coniunctionem cum Deo ascendet.
Causa autem, cur hæc ORATIO dicatur DE I,
ea est; quia quicquid in ea est, DE I est: ideoq;
quatuor continet excellentes proprietates
quæ ipsius sunt Dei.

Prima est, quòd ab ipso Deo, & diuini eius
spiritus inspiratione procedat: f *qui,* (vt Apo-
stolus ait) *postulat in nobis*, quia ipsam medi-
tationem, eius affectus, & quæ petenda sunt,
& ipsum etiam fervorem, quo sunt petenda,
nobis inspirat: tepida enim alioqui erit ora-
tio, quæ à tali inspiratione præuenta non fue-
rit.

Secunda proprietas est, quòd in Dei con-
spectu fiat, memoriâ & intelligentiâ in solo

ipso

III.

d *Psal. 35. 7.*
sicut mon-
tes Dei, id
est, altissi-
mi.
e *Thre. 3. 28*

f *Rom. 8. 26*

Bonauent.
Opusc. de
Itiner. a ter-
ni, itm. 2.
d. 5.

g Psal. 70.
10.

ipso Deo, & eius conuersatione occupatis, absq; vlla ad id, quod in ipsum Deum nō tendat, distrāctione, iuxta illud Dauidis, g *Intrōibo in potentias Domini: Domine memorabor iustitia tua solius*: hoc est, solius scilicet bonitatis, fidelitatis & cæterarum magnitudinum tuarum, quas meditor.

h Exo. 33. 13.

Tertia proprietās est, quod omnium affectuum, desideriorū, & petitionū argumētum & materia sit Deus ipse, vel quod ipse vult, aut iubet ad sui solius gloriam, ita vt nihil vel petam, vel desiderem, quod non voluntatis & gloriæ ipsius veste regatur, & præ omnibus ipsummet Deum, non alijs contentus futurus, petam, dicens cū Moysē: h *Ostende mihi faciem tuā, vel te ipsum manifeste*: quia hoc mihi sufficit, & in hoc omnia continentur.

l Psal. 35. 9.

k 2. Reg. 9. 3

l Psal. 81. 6.

DENIQUE oratio illa appellatur DEI, cuius finis fructusque est vnitio cum ipso Deo, & in eundē per amorem perfectū trāsformatio: vt quæ simillimos nos eidē, sicut filios, qui suos omnino parentes referunt, constituat. Ex quo prouenit, vt actiones, quæ ex huiusmodi oratione procedunt, eandē participant celsitatē: & quādo ipsa oratio est oratio DEI ipsa quoq; i *iustitia sit sicut mōtes Dei*; & misericordia sit k *miseriordia Dei*; & cæteræ virtutes, sint etiam virtutes DEI: imō & ipsi, qui eas exercēt, l *sint*, teste Dauide, DII per participationem.

HÆC est oratio illa excellentissima, quā Christus Dñs exercebat, cuius admirandos effectus ostendit in oratione, q̄ habuit in Baptismo,

fmo,

smo, & Transfiguratione, vt suis locis dicetur, & ad eam debemus omnes adspirare: etsi enim alta sit & ardua, sed, ex inspiratione & coelesti auxilio, non erit difficilis.

EX hac diuina recollectione exhibat Christus ad vitæ ACTIVAE actiones, eisdem nihilominus alio secundo modo orationem coniungens, ordinariè enim breuem orationem præmittebat: vt cum miraculū fecit in quinque panibus, & cum aliquibus infirmis sanitatem impertiuit, obsessos à Dæmone liberauit, Lazarum resuscitat, idemque putandus est, licet secretò, in reliquis fecisse actionibus; hoc exemplo nos instruens, debere ACTIVAM & CONTEMPLATIVAM familiares & veluti germanas sibi esse, non solum diuersis eiusdem diei temporibus, sed eadem etiam horâ, iungendo Actiuæ actionibus breuem aliquam orationem, in *leuemus*, ait Hieremias, *Corda nostra cum manibus ad Dominum in caelos*: manus quidem, ait Gregorius, ad operandum corda vero ad orandum; eo modò, quem in huius libri Introductione diximus.

DENIQUE vitæ ACTIVAE opera, quæ Christus hoc tempore fecit, vt Deo gloriosissima, ita proximis fuerunt utilissima: à Baptismo enim suo coepit gratiæ legem promulgare, & homines ad Euangelicâ perfectionē doctrinâ suâ disponere: quam admirandis sermonibus declarauit, heroicis exemplis exercuit, clarissimis miraculis cõfirmavit. sermonibus miscuit rationes altissimas, verba placidissima:

exem.

IV.

in *Thren. 3.*
41.

Gregor. 18.
65.

Q V.

exempla fuerunt eminentia in omni genere virtutum; dum opere prius exerceret, quod erat docturus verbo: miracula erant stupenda in omni rerum genere, & utilia omni generi hominum, in corporibus, in animis, admixtis simul virtutibus admirandis, in quibus etiam omnipotentiam & diuinitatem personæ suæ manifestabat.

HAEC periocha vitæ fuit IESV Christi Domini nostri, tempore Prædicationis suæ. ex qua colligimus, ea quatuor, quæ in eius vita eluxerunt, ORATIONES, CONCIONES, EXEMPLA, MIRACVLA, futura esse Meditationum tertiæ huius partis argumenta, ad vitæ contemplatiuæ nutritionem. Quamuis propositi mei non sit omnia, sed præclariora tantum meditando percurrere: Nec in earum decursu me ordini, quo illa sunt gesta, alligabo, quò facilius aliqua argumenta coniungam, quæ cum inter se affinitatem habeant, ad eundem scopum tendunt, ut alicuius virtutis cupidi, coniunctas simul habeant aliquot Meditationes, quæ ipsorum institutum promoueant.

ET quoniam hæ Meditationes eorum sunt propriæ, qui ab Incipientium, siue Tyronum gradu ad Proficientium in virtutibus statum transeunt, ad rem existimaui fore, si memoranda illa D. Aug. verba præmitterem: *Multi languescunt in orando, & in nouitate suæ conuersionis feruenter orant: postea languidè, postea frigidè, postea negligenter. & adhuc peius est,* quodd

*In Psal. 65.
in fine.*

quòd cum tanta hac sua relaxatione & negligentia securos se esse existimant: non aduertentes, hostem, ipsis dormientibus, vigilare; & periculum esse, ne ad eius manus intereant. Propter quod ipse Christus monuit: *n Oportet semper orare, & nunquam deficere.* n *Luc. 18: 2.* hoc est eo feruore orare ac perseuerantia orare, vt nec cessemus, nec relaxemus orationis exercitium, ad eam nos tantâ diligentiam præparantes, vt à diuino ea spiritu adiuta, ORATIONIS DEI nomen promereatur.

MEDITATIO I.

DE ADMIRANDA S. IOANNIS BAPTISTAE VITA, ET prædicatione, vsque ad Christi Domini nostri Baptismum.



EDITATIONIBVS de CHRISTI baptismo rectè præmittentur aliqua de S. Ioanne Baptista, tum propter ordinem ipsius historie; tū quòd in his, Evangelica perfectionis primæ quædam virtutes ipsa paxi expressæ cernantur.